

Repertoriumnummer 2015 /
Datum van uitspraak 17 december 2015
Rolnummer 2015/AB/128

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - werkloosheid
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

U. S.

appellant,
vertegenwoordigd door mr. DEFAU Jean, advocaat te 3300 TIENEN, Houtemstraat 401,

tegen

RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING, met zetel te 1000 BRUSSEL, Keizerslaan 7,
geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. RONDELEZ A.-S. loco mr. DE KETELAERE Jacques,
advocaat te 3000 LEUVEN, Bondgenotenlaan 155 A.

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 12 januari 2015 door de arbeidsrechtbank Leuven, 2e kamer (A.R. 08/1918/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 10 februari 2015,
- de neergelegde conclusies,
- de repliek op het mondeling advies van substituut-generaal Nathalie Van den Brande, neergelegd ter griffie op 16 november 2015 voor de RVA en op 3 december 2015 voor de heer U.,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 5 november 2015, waarna de debatten werden gesloten en het openbaar ministerie een mondeling advies heeft gegeven. Partijen konden tot uiterlijk 3 december 2015 een repliek neerleggen, waarna de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De heer U. vroeg werkloosheidsuitkeringen aan op 16 februari 2007. Achteraf werd vastgesteld dat bij de door de heer U. ingediende stukken van tewerkstelling een tewerkstellingsattest was van een bvba Adricons, voor een tewerkstelling van 1 oktober 2005 tot en met 20 november 2005. Tegen deze laatste firma was een onderzoek ingesteld wegens het afleveren van fictieve sociale documenten, die niet beantwoordden aan een effectieve tewerkstelling.

2.

Bij beslissing van 30 september 2008 werd aan de heer U. , in toepassing van het Koninklijk Besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering (verder het werkloosheidsbesluit) een administratieve sanctie opgelegd van uitsluiting uit het recht op werkloosheidsuitkeringen voor een periode van 26 weken. De uitsluiting was gemotiveerd door het feit dat de heer U. opzettelijk gebruik gemaakt had van onjuiste stukken ten einde uitkeringen te verkrijgen, waarop hij geen recht had.

De heer U. werd niet uitgesloten uit het recht op werkloosheidsuitkeringen. Uit het administratief dossier bleek immers dat zijn recht op werkloosheidsuitkeringen effectief bestond, zonder rekening te houden met de ingeroepen valse documenten.

3.

Bij verzoekschrift van 4 november 2008 heeft de heer U. deze beslissing betwist voor de arbeidsrechtbank te Leuven.

Bij vonnis van 12 januari 2005, dat aan de heer U. ter kennis werd gebracht op 19 januari 2015, heeft de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

Bij verzoekschrift van 10 februari 2015 heeft de heer U. hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank.

DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingesteld binnen de maand na de kennisgeving van het bestreden vonnis en is dus eveneens tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

BEOORDELING.

1.

De heer U. betwist dat hij opzettelijk valse stukken heeft ingediend teneinde werkloosheidsuitkeringen te bekomen. Hij stelt dat er op strafgebied een onderzoek werd gevoerd lastens de werkgever, maar niet lastens de werknemers, en dat het aldus voorbarig is te spreken van een collusie tussen hem en de werkgever en de heer U. , te meer nu het om een tewerkstelling van minder dan 2 maanden ging. In ondergeschikte orde betwist de heer U. de omvang van de uitgesproken sanctie, omdat hem bij een eerste inbreuk de maximum sanctie werd opgelegd.

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis. Hij stelt dat het onbetwistbaar is dat de tewerkstelling bij de firma Adricons fictief was. Met verwijzing naar het vonnis van de eerste rechter stelt hij dat het vaststaat dat zonder de tewerkstelling bij de firma Adricons, de heer U. geen aanspraak had kunnen maken op werkloosheidsuitkeringen, zodanig dat er zeker sprake was van een intentie om werkloosheidsuitkeringen te bekomen door gebruik te maken van onjuiste stukken.

2.

Overeenkomstig artikel 155, 1^e lid van het werkloosheidsbesluit, zoals van toepassing op het ogenblik van de bestreden beslissing, kan de werkloze die gebruik maakt van onjuiste stukken, ten einde te kwader trouw uitkeringen te verkrijgen waarop hij geen recht heeft, van het genot van de uitkeringen uitgesloten worden.

In zijn arrest van 19 november 2012 (www.cass.be; s.11.0104.F) oordeelde het Hof van Cassatie dat het gebruik van valse stukken, op basis waarvan het recht op uitkeringen niet kan worden ontzegd, niet onder de toepassing valt van artikel 155, 1^e lid van het werkloosheidsbesluit.

Dit arrest, gewezen in het kader van een betwisting met betrekking tot een activeringsprocedure, waarbij de werkloze gebruik gemaakt had van valse attesten inzake het zoeken naar werk, dient bij analogie toegepast te worden indien in het kader van de aanvraag van werkloosheidsuitkeringen, valse attesten van tewerkstelling worden neergelegd, die geen invloed hebben op het recht op uitkeringen (cf. Arbeidshof Brussel, 8^e kamer, 9 juli 2014 .A.R. 2012/AB/972, consulteerbaar op www.terralaboris.be).

3.

De bestreden administratieve beslissing sluit de heer U. niet uit van het recht op werkloosheidsuitkeringen. Uit het administratief dossier, en meer in het bijzonder uit het “voorstel tot beslissing” (stuk 36 betwistingsdossier) blijkt dat de heer U. , ondanks de vaststelling van het valse attest, voldeed aan de voorwaarden van de artikelen 30-42 van het werkloosheidsbesluit, d.w.z. de voorwaarden inzake wachttijd.

Uit het dossier van de arbeidsrechtbank blijkt dat ook de arbeidsrechtbank of het auditoraat, zich de vraag stelde naar de aard van het door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening ingeroepen valse stuk. De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening antwoordde daarop, bij monde van zijn raadsman, in een schrijven van 5 november 2014 dat het valse stuk “het elektronisch tewerkstellingsbewijs is van de bvba Adricons, voor de periode van 1 oktober 2005 tot en met 20 november 2005.”

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening vervolgde: “Bij de steunaanvraag van 16 februari 2007 heeft mijn cliënte (dus de Rijksdienst) zich gebaseerd op de C4 van Vedior, met de tewerkstelling van de laatste vier weken. Echter om zijn arbeidsdagen te bewijzen, moet er gebruik worden gemaakt van het elektronisch overzicht, dat vergezeld is van deze steunaanvraag. In dit elektronisch overzicht is de tewerkstelling van Adricons inbegrepen.”

De eerste rechter heeft uit dit document afgeleid “ dat de tewerkstelling voor de bvba Adricons niet kan beschouwd worden als een geldige tewerkstelling, zodat de RVA terecht de vermelde tewerkstellingsperiodes, ingediend via elektronische aangifte, niet in aanmerking heeft genomen”.

De eerste rechter heeft zich daarbij gesteund op het enigszins dubbelzinnig antwoord dat de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening hem gegeven heeft. In het antwoord van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening wordt niet gesteld dat voor de toekenning van het recht op uitkeringen rekening werd gehouden met de tewerkstelling bij Adricons, maar alleen dat in het elektronisch overzicht, dat hem werd overgemaakt, de tewerkstelling bij Adricons was inbegrepen (en er dus een vals document in het dossier zat).

Zulks volstaat echter niet om binnen het toepassingsgebied van artikel 155 van het werkloosheidsbesluit te vallen.

4.

Het beroep dient op die basis gegrond verklaard te worden. De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening heeft, nadat de problematiek ter zitting werd opgeworpen in het advies van het openbaar ministerie (met verwijzing naar de rechtspraak) de gelegenheid gekregen om schriftelijk te antwoorden op dit advies.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

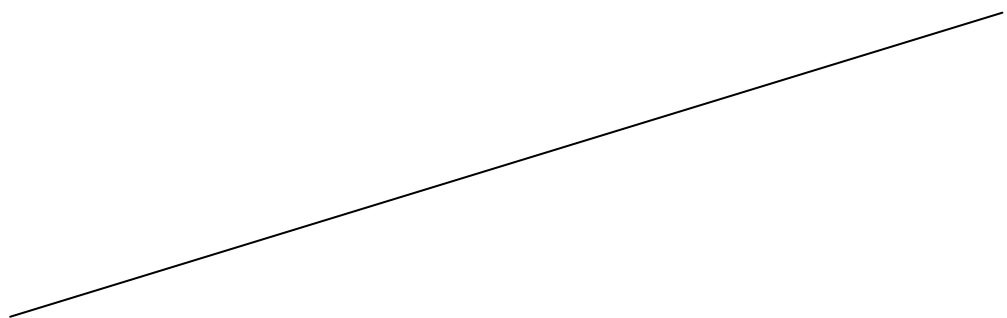
Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het eensluidend mondeling advies van mevrouw Nathalie Van den Brande, substituut-generaal, waarop repliek van de rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en van de heer U. ,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond. Hervormt het bestreden vonnis en opnieuw wijzend,

Verklaart de oorspronkelijke vordering ontvankelijk en gegrond. Vernietigt de bestreden administratieve beslissing van 30 september 2008.

Veroordeelt, in overeenstemming met art. 1017, al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden begroot in hoofde van de heer U. op 160,36 € rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Ivo VAN DAMME,
Karel GACOMS,
bijgestaan door :
Dirk DE RAEDT,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
griffier.

Fernand KENIS

Dirk DE RAEDT

Ivo VAN DAMME

Karel GACOMS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 17 december 2015 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Dirk DE RAEDT, griffier.

Fernand KENIS

Dirk DE RAEDT